

utilbørlig Udgift og Paalæg for disse mindst formuende Amter, da en ikke ringe Masse, som hvo omkring paa Heberne, blive dragne ind paa de dyrkede Arealer og derved komme dem til Rast, hvorimod de vistnok ikke kunne antages af nogen Mand, der kjender disse Forhold, at de kunde yde noget virkeligt Bidrag til en Indkomststat. Jeg maa derfor bede om — det er ikke i Syllands Interesse, jeg taler, man maa vel forvare sig imod at skulle blive opfattet saaledes, men det er i Retfærdighedens og Sandhedens, Interesse jeg taler — at de flet befolkede Egne maae virkelig komme til deres ligefremme Ret, ved at det hele Areal lægges til Grund ved denne sindrige, forstandige og da nogenlunde retfærdige Fordeling. Jeg troer, at ikke alene Udvalget, men Enhver maa takke den meget ærede og sagkyndige Ordfører for den virkelig sande, sunde og gode Tanke, der derved er bragt i Forslag, ved, at Arealen er blevet sat i Forbindelse med Folketallet. Paa denne Maade er der fremkommet et betydningsfuldt Forslag; men for at det virkelig skal være retfærdigt, maa jeg bestemt gjøre den efter min fulde Overbeviisning retfærdige Ehnsmaaede gjældende, at det omslutter det hele Areal og ikke det dyrkede alene. Opfattelsen af det dyrkede Areal kan kun efter min Overbeviisning hvile paa det løseste Grundlag, som langt fra kan være paalidelig, idet jeg troer, at der ligger noget i og for sig Usandt der. Naar man fra det dyrkede Areal i nogle Egne undtager Græsgange, Skær og Overdrev, som dog i en eller anden Retning kommer Egnen til Gode og forøger Folketallet, men derimod utvivlsom har medtaget saadanne Strækninger i andre Egne, da vil Forholdstallet strax forrykkes derved; kun ved at medtage hele Arealen vil det rette Forhold komme for de Egne, som virkelig behøve Lettelse. Hvad derimod angaaer Indbringingsforslaget under Lit. b, da har jeg ikke været istand til at faae de nøiagtige Beregninger over Assurancen, som jeg havde Haab om, dengang jeg stillede Forslaget, og altsaa tør jeg ikke udgive det Materiale, som jeg er i Besiddelse af, for saa paalideligt, at jeg i høi Grad vil anbefale det til det ærede Thing, hvorfor jeg ikke sætter nogen stor Priis paa dets Vedtagelse. Derimod tør jeg bekræfte ligeoverfor Thing-

get, at der ved det andet Forslag ikke vil blive nogen forholdsvis stor Forandring, ialtfald ikke synderligt ud over 3,000 Rd. for noget Amt. Jeg har Materiale liggende for mig, hvad For skjellen vil være efter det Forslag, som ellers vilde staae, naar vort Underænderingsforslag ikke kommer i Betragtning, men det er Sandhed, at de flettest beboede Amter faae noget Afslag, og de stærkest beboede noget Paalæg derved; men det er vistnok ogsaa det, der var, er og bør være Tanken ved Forslaget fra den meget ærede Ordfører, idet han ansaae det for rigtigt, og vi Andre med ham, at den stærkest befolkede Egn havde den bedste Skatteevne, og da det navnlig er en Formueskat, som her er Tale om, saa troer jeg virkelig, at den Sandhed maa og bør fremkomme, at hvor Skatteevnen er, der maa den søges og findes. Jeg vil derfor meget anbefale det ærede Thing at vedtage mit Forslag under Lit. a, da § 4 netop først derved faaer sin fulde praktiske og sande Betydning.

S. M. Petersen: Hvad Underænderingsforslaget under Litra a angaaer, da kan jeg ikke være enig med den sidste ærede Taler. Naar han fremhævede, at det tildeels vilde afstedkomme Ubillighed, at Skovene ikke vare medtagne, uagtet de give store Indtægter, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at der er store Strækninger, navnlig i Sylland, som heller ikke ere beboede, som næsten intet Hartkorn have, og som dog give store Indtægter. (Dviftgaard: De ere medtagne.) Ja, men de give ogsaa Indtægter, lige saa godt som Skovene, om ikke just i den samme Grad, thi de staffe i Reglen Beboerne deres Brændsel, i det Mindste er det Tilfældet paa mange Egne, og de staffe Føde til en Mængde Faar, der ingenlunde er en uvæsentlig Indtægt i disse Egne. (Dviftgaard: Na!) Ja, den ærede Rigsdagsmand maa lægge Mærke til, at dette har sin store Betydning. Derhos kommer ogsaa i Betragtning, at de Egne, den ærede Taler vistnok nærmest har havt for Øie, i Reglen ere saadanne, som have store Strækninger til lidet Hartkorn, og det kan ikke feile, og er og bliver en Kjendsgjerning, at jo ældre en Matrikel, en Hartkornsansættelse er, saa-